NEA HUND

SELBU TREKK- OG BRUKSHUND-KLUBB 19 82

NR. 3 DESEMBER 1990 ÅRGANG 8

GOD JUL
GODT NYTT ÅR!

LEDEREN har ordet

Jula står for døra, og vi er kommet fram til årets siste Neahund.

Om 1990 har vært et spennende år, vil ikke neste år bli noe mindre spennede. Vi skal fortsatt ha den tradisjonelle februarutstillinga. Samtidig får vi lydighetsprøver.

På mars skal vi arrangere Seppala-løpet. Dette vil bli en fin reklame for klubben.

Alle komitéene arbeider flott, men vi har bruk for mange "støttespillere" når dagene for arrangementene kommer. Håper dere som får forespørsel om å hjelpe til, stiller opp.

Kanskje det vil bli flere aktiviteter utover våren og sommeren også. Brukshundkomitéen har en del ting på gang.

Loddsalget har gitt oss brukbart overskudd - mindre enn i fjor, men vi er fornøyd likevel. Det hadde kanskje vært en idé å finne på noe annet enn loddsalg neste år. Har noen et forslag?

Årsmøtet vil også i år bli holdt på Framheim i januar. Møt opp og bli med på festen etterpå.

Til slutt vil jeg ønske alle sammen en god jul og et godt nytt år!

Ingfrid

PS. Alle regninger for 1990 må sendes Ingfrid for 26. desember d.å.

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder	Ingfrid Viken
Sekretær	Anne-Mari Bårdsgård
Kasserer	Ann Iren Østerås
Bruksh.kom.	Gunda Olden
	Peder Myran
	Harald Olsen
	Stig Meier Berg
Trekkh.kom.	Ola Kjøsnes
	Gunnar H. Guldseth
	Ola E. Guldseth
	Leif Idar Græsli
	Torger Sletner
Utstillingskom.	Åge Revdal
	Olga M. Hammerfjell
	Vigdis Størseth
	Gunda Olden
Støttekomité	Jorunn Bårdsgård
	Ann K. Uthus
	Jorunn Sand
	Ingunn K. Græsli
Valgkomité	Arne Nypan
	Unni Moslet
Revisorer	Bjørn Wagnild
	Ivar S. Hanem
Materialforvalt.	*Gunda Olden*

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.
Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å tegne støttemedlemskap i STBK.

Redaktører

Gunda Olden
Else May Engen
Wenche Randi Krogstad

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie	kr.	100,-
Hovedmedlem	kr.	75,-
Ungdomsmedlem	kr.	40,-
Støttemedlem	kr.	40,-

Postgirokonto	2 09 45 55
Bankgirokonto	4285 07 90234

Årsmøte S.T.B.K.

Årsmøte vil finne sted i Framheim fredag 18. januar 1991 kl. 19.30.

Saksliste:

1. Valg av møteleder
2. Godkjenning av innkalling og dagsorden
3. Årsberetning fra styret
4. Årsberetning fra komitéene
5. Regnskap 1990
6. Forslag til vedtak på årsmøte
7. Valg av styre
8. Eventuelt

Årsmøtesaker og forslag til vedtak må være styret i hende senest 26. desember 1990.

Etter årsmøtet vil det bli coldtbord m.m. På grunn av matbestilling, må vi ha påmelding innen mandag 7. januar.

Pris kr. 140,-.

Påmelding til: Ingfrid Viken Tlf.: 81 78 56
Ann Mari Bårdsgård Tlf.: 81 86 32

Håper dere stiller opp til en hyggelig kveld med god mat og hundeprat.

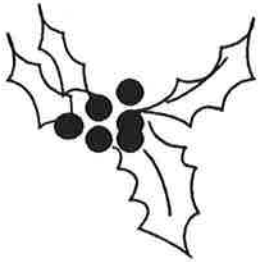

Ikke la julens matorgie bli hundens. Glem heller ikke å gå en tur hver dag - det har alle godt av.

JULELOTTERIET 1990

Inntekt fra julelotteriet:

Brutto	kr.	15 910,-
Gevinster	kr.	5 000,-
Netto	kr.	10 910,-

Vinnere ble:

1. gev.	1/4 gris	lodd	nr	1626	Ellen Garberg,	Selbu
2. "	1/4 gris	"	"	1827	Trude Jønland,	Hestvika
3. "	1/4 gris	"	"	0947	Martin Rolset,	Selbu
4. "	ass. kjøttv.	"	"	1383	Torstein Bakken,	Skjelstadmark
5. "	ass. kjøttv.	"	"	0663	Olav-Trond Sandvik,	Selbustrand
6. "	ass. kjøttv.	"	"	0560	Margit Aftret,	Selbu

Styret takker alle loddselgere og loddkjøpere!

Ingfrid

SELBU-IRSK SETTER gjorde det godt på NISK's særutstilling i Trondheim 21/10-90.

Kirsten og Helge Røset's irske setter, Chivas, deltok i høst på valpeshow, 7 mndr. gammel. Han var ikke mindre beskjeden enn at han stakk av med premiering som 1. beste valp i sin klasse (6-9 mndr.), og som 2. beste av alle hanvalper.

Dette lover bra!
Gratulerer, Chivas, Kirsten og Helge!

SEPPALALØPET 1991

Helga 9.-10. mars går årets Seppalaløp av stabelen med STBK som medarrangør.

Seppalaløpet er ved siden av NM, det mest prestisjefylte løpet for hundekjøring i nordisk stil her i landet. Hittil har Seppalaløpet kun foregått på Østlandet, så det at det er lagt nord for Dovre, er i seg sjøl litt av en begivenhet.

Men hva er Seppalaløpet?

Seppalaløpet er et minneløp over en av de beste hundekjørerne i verden, Leonhard Seppala. Han var fra Troms, og utvandra til Alaska. Der kom han i kontakt med hundekjøring. Han overtok bl.a. to hundespann fra den planlagte Nordpolturen til Roald Amundsen, og begynte med konkurransekjøring. Han vant en mengde løp, i 1915, 1916 og 1917 bl.a. All Alaskan Sweepstakes, det største løpet i Alaska. Mest kjent ble han imidlertid i 1925, da han med sitt hundespann kjørte de 350 miles på rekordtid med serum til den difterirammede byen Nome på vestkysten av Alaska.

Hvorfor er så Seppalaløpet lagt til Selbu?

Tidlig i høst fikk vi forespørsel fra TTBK, som hadde fått tildelt årets Seppalaløp, om vi var interessert i å være medarrangører for løpet. TTBK hadde søkt Trondheim kommune om å få bruke løyper i Bymarka, men responsen derfra var negativ. Derfor så de seg rundt om i distriktet, og vi var de første som ble spurt.

Trekkhundkomiteen tente på forslaget, for vi så her en enestående mulighet for å bli kjent litt utafor Trøndelag, og derved større sjanse for å få hit flere løpere til våre egne løp senere. Men vi så også at hvis vi skulle ta på oss denne oppgaven, var det ikke nok med bare trekkhundkomiteen. Derfor tok vi opp saken i styret for STBK, og gjorde det klart at det var behov for mye hjelp fra de øvrige medlemmene. Styret var enig i vår vurdering, og ga sin fulle støtte. Dermed begynte snøballen å rulle. Vi hadde møte med ei gruppe fra TTBK, og hovedkomite ble oppnevnt. den består av følgende personer:

Kjell Sørum	TTBK	leder
Torger Sletner	STBK	nestleder
Geir Elmgren	TTBK	kasserer
Brit Sesseng kjøsnes	STBK	sekretær
Gunnar Helge Guldset	STBK	løypesjef
Johan Sørum	TTBK	løypesjef
Bernt Haukås	TTBK	rennleder
Haldor Hoem	STBK	plassjef

Denne komiteen har så arbeidet videre, og vil etter hvert trekke med seg flere og flere hjelpere. Det er meningen at klubbene skal fordele arbeidet mest mulig likt, og at evt. overskudd også skal deles likt.

Seppalaløpet

er et 2-dagers løp på tilsammen 70 km, og med overnatting ute. Løperne er delt inn i 1-spann, 2-spann og flerspann konkurranseklasse, og 1-spann, 2-spann og flerspann turklasse.

I tillegg til Seppalaløpet har vi planer om et "Mini-Seppala" med halve distansen hver dag, men med samme overnattingsplass. Dette gjør vi for om mulig å rekruttere flere løpere. De slipper å gå mer enn 15-20 km pr. dag, men får være på overnattingsplassen og oppleve stemninga der.

Hvor skal det hele foregå?

Vi satser på start/målområde på Saga, og har tenkt å bruke hundeløypa, Sørungvegen og områder ved Slindvatnet.

Som tidligere nevnt, trenger vi mange funksjonærer, men de som stiller opp på løpet, vil bli fritatt. Det skulle derfor være gode grunner for å gå løpet, og jeg håper at riktig mange tar imot utfordringa og stiller opp.

Ola Kjøsnes

Presentasjon av Britt Eva Wisth's RASE

Strihåret DACHS

"En halv hund høy, en hel hund lang og to hunder verdt".

HISTORIKK

Det finnes dachslignende hunder avbildet på Egyptiske minnesmerker og på minnesmerker fra oldtidens Mexico og Peru, men først fra midten av det 16. århundret foreligger det en regulær beskrivelse av dachshunder i et fransk jaktskrift.

Disse hundene regnes idag som stamfedre for dachshunden sammen med den på samme tid tyske Dachsbrache, som beskrives som en jaktivrig hund med langstrakt bygning. Disse "forfedrene" har formodentlig alle vært bærere av mutasjonsgenet for "condrodystrofi"- et eiendommelig fenomen som påvirker at rørknoklenes vekst stanser i fosterstadiet, slik at vi får den velkjente dvergaktige vekst og en viss form for deformitet av rørknoklene.

I første halvdel av det 18. århundret renavles dachshunder i Tyskland. Den ble i første omgang brukt på hijakt etter rev og grevling.

STANDARD

Dachsen finnes i flere varianter, dels hårlags- og dels størrelsesmessig. De tre hårlagsvariantene er korthåret, strihåret og langhåret.
Størrelsesvariantene er standard, dverg og kaninndachs.

Dachsen skal være våken, rolig og selvsikker. Den skal være kortbent med langstrakt kropp og stram reisning. Hodet er langt, tort og skarpt formet, lett avsmalnende mot nesen. Øyenåpningene er mandelformet og øynene får ikke ha lysere farge enn gulbrun. Ørene er avrunnet og henger tett inntil hodet. Halsen er lang og lett bøyd, ryggen lang og svakt velvet, bena korte, rette og grove.

Fargen kan variere fra svart og rød, brun og rød, ensfarget rød og viltfarget til broket. En dachs av ordinær størrelse skal ikke veie mer enn ca. 9 kg.

Dachsen er en allsidig jakthund. Den kan arbeide under jorden, noe som er dens opprinnelige oppgave, og den kan drive all slags vilt over jorden. Den kan følge spor og finne skadet vilt. Den kan apportere alt den makter å løfte eller slepe etter seg. I de senere årene er den blitt meget populær som jakthund ved rådyrjakt.

Det sies ikke med urette at dachsen har alle de beste egenskapene til den store hunden i sin lille, spenstige kropp. Den er intelligent og klok, den er modig og årvåken, den er livlig og samtidig stolt, fornem og værdig. Dachsen er fullstendig sin egen herre - den er individualist med egen vilje og en usedvanlig evne til å danne seg sin egen mening om tingenes tilstand.

Disse egenskapene gjør at dachsen er istand til å omstille seg til nye forhold når den bare ikke blir krenket i sin verdighet og frihetstrang. Man ser derfor at den samme hunden kan være en djerv jakthund for så i neste øyeblikk å være den kjærligste familiehund.

På grunn av dachsens bygningsmessige litenhet og karaktermessige storhet har den da også sikret seg en solid posisjon som selskapshund.

Jaktmøte i Selbu

- av Stig Meier Berg -

Tidlig i høst arrangerte Selbu Viltnemnd, i samarbeid med Selbu Jeger- og Fiskeforrening et åpent møte om jakt og viltstell i dalføret. Jeg har aldri vært noen jeger, men tok turen ned i rådhuskantina fordi ett av kveldens tema var ettersøkshunder i forbindelse med elgjakt.

Fra 1994 vil det trolig bli slik at alle elglag må ha skriftlig kontrakt med hundefører, som har godkjent ettersøkshund. Direktoratet for Naturforvaltning har nå lagt fram et forslag til reglement. Forslaget er gjengitt i sin helhet i dette nr. av Neahund.

Det mest interessante innslaget på møtet stod Kirsten Harmens for. Hun orienterte greit om trening av ettersøkshunder og hvilke krav det ble stilt til slike hunder på prøver og konkurranser. Det ble også vist 2 videofilmer, som gav oss uinvidde litt flere opplysninger/kunnskaper om skadeskyting og generell jakt.

Debatten og samtalen etterpå over kaffekoppen, viste at det ikke er så liketil å få en god jakthund til å følge et blodspor. Flere elgjegere fortalte at deres hunder ikke holdt mål. Noen hunder vil i det hele tatt ikke gå et spor med blod, mens andre følger sporet til det kanskje krysses av et ferskere spor - eller forstyrres av fert fra andre dyr i nærheten.

Dersom dette er tilfelle vil det være et stort behov for "profesjonelle" ettersøkshunder. Hunder, som ifølge fagfolk, ikke bør brukes til annet enn ettersøk av skadeskutt vilt. Blanding av jakt og ettersøk synes ikke å være heldig.

Vi som har drevet med hund i noen år vet at all utdanning til toppnivå tar tid. Et påbud om ettersøkshunder fra 1994 viser oss at man ikke kan vente så lenge før det beynner å haste. Å få fram en stødig og sikker sporhund tar flere år.

Andre "hundefolk" med viltspor som interessefelt, var også møtt opp på dette møtet. Personer som klubben i framtida håper å kunne dra nytte av i den prosessen som nå er nødt til å komme i både Selbu og Tydal. Jeg tenker da på alt fra praktisk og teoretisk kursing av hundeførere, arrangering av sporprøver og samarbeid med andre organisasjoner. som har sammenfallende interesser.

Også en jakthistorie....

- av Stig Meier Berg -

Elgjakta 1990 er nå blitt historie for de fleste. Mange jegere lever på gode minner og gleder seg allerede til neste års jakt.

For Kirsten Harmens og en av hennes hunder. fikk jakta i år en helt spesiell betydning - opplevelsen og erfaringene sitter ganske sikkert minst like dypt som hos mange jegere.

I elgjaktas 2. periode fikk Kirsten telefon fra et noe frustrert jaktlag i Selbu. De hadde skutt en elg, men dyret hadde ikke falt om. Den hadde lagt på sprang inn i skogen og var søkk borte.

Jaktlaget hadde selv forsøkt å benytte 2 av sine egne hunder - uten at dette hadde lykkes. Den påskutte elgen hadde søkt sammen med andre elger i området og disse hundene greide da ikke lenger å skille ut det "syke" dyret. Etter å ha jobbet med saken i nesten 3 timer uten resultat, ble det bestemt å kontakte en spesialtrenet ekvipasje. Kanskje Kirsten kunne hjelpe?

Tanya - en 4½ år gammel Norsk Viltspor Champion (NVCH) av rasen Labrador Retriever - og Kirsten, lot seg ikke be 2 ganger. Drøyt 1 time etter at "alarmen" hadde gått, var de på plass i terrenget og kunne sette igang søket.

I første omgang fikk Tanya mulighet til selv å utrede noen av sporene i området. Spor etter friske dyr ble alle forkastet etter å ha blitt undersøkt. Så med ett hadde hun funnet "sitt" spor - og det var bare for Kirsten å følge hunden inn gjennom skogen. Bak ekvipasjen gikk jegere - klare til å overta i det øyeblikk elgen var lokalisert.

Enkelte steder kunne de se blodmerker på bakken, men da de kom over ei såkalt sårgrop - hvor elgen hadde lagt seg ned for å hvile - var elgens blod godt synlig. Vanligvis vil en påskutt elg ikke klare å reise seg, når den først har lagt seg ned. Det sies at den etter kort tid pådrar seg "sårfeber" og blir stiv i muskulaturen. Denne elgen hadde tydeligvis ikke ligget lenge nok og igjen begitt seg på vandring.

Under sporingen fikk Kirsten også erfare ting hun tidligere bare hadde lest om. En skadet elg kan nemlig gjøre de merkeligste krumspring for å

riste av seg eventuelle forfølgere. Sporene viste at den f.eks. hadde gått i 90 graders vinkler, gått sine egne spor tilbake og vandret delvis i og langs en bekk. Tanya lot seg imidlertid ikke lure.

Hare og orrfugl klarte heller ikke å distrahere hunden i dens arbeid.

Da dette var en av de varmeste dagene under jakta tok det etter hvert på kreftene til de 2-beinte deltakerne. De måtte også ta pauser for å diskutere utvilklinga i søket. Tanya måtte jo da forholde seg helt passiv - uten at motivasjonen for å starte opp igjen forsvant. Kun godt trente hunder tåler frustrasjonen ved gjentatte ganger å bli stoppet i søksarbeidet.

Etter 2 timer var det mørkt som i en sekk. Ved flere anledninger begynte man å "se" elgen både her og der. I fellesskap ble det da bestemt, at det ikke var forsvarlig å fortsette lenger den dagen. Stedet ble deretter merket, slik at nytt sporsøk kunne startes på samme sted - tidlig neste morgen.

Klokka 07.00 var man igjen på plass. Ganske snart fant man elgens soveplass, men den var forlatt. Også denne gangen hadde den klart å reise seg igjen etter å ha fått hvilt seg. Dyrets sporavtrykk viste nå tydelig at den var skadet. Ifølge læreboka vil en påskutt elg sette et avtrykk hvor klovene spriker fra hverandre i forkant. På denne måten kunne man flere ganger få bekreftet at hunden var på rett spor der andre elger også hadde sitt tråkk.

Disse detaljene trengte ikke Tanya. Hun gjorde kun bruk av sitt viktigste verktøy - nemlig nesen.

Et sted hadde elgen hoppet over et gjerde. På andre sida hadde den "mistet" en beinsplint på størrelse med en 5-er. Selv om blodsporet ikke alltid var lett å legge merke til, var det helt klart at de var på rett spor. En plass der framme befant det seg et stort dyr med ufattelige smerter.

Hvor lenge skulle dette vare? Kom Tanya til å finne elgen i det hele tatt? Det hadde jo gått svært mange timer siden elgen ble skutt. Jeg regner med at jegerne på jaktlaget både hadde sine egne meninger og tips for utfallet av dette sporsøket.

I motsetning til andre hadde Kirsten ingen grunn til å tvile. På prøver og konkurranser hadde denne hunden til stadighet bevist sine fantastiske egenskaper. Selv om det denne gangen var alvor, viste ikke Tanya en annen oppførsel enn tidligere. Hun virket konsentrert og svært motivert for oppgaven.

Plutselig gjorde skytteren Kirsten oppmerksom på at elgen befant seg lenger framme i skogen. Deretter skjedde alt i rask rekkefølge. Via sambands-utstyret fikk man postert skyttere i forhold til elgens plassering og eventuelle fluktretning. Da elgen ble felt, hadde søket allerede pågått i ca. 2 timer den andre dagen.

Hvor mange kilometer dette søket foregikk over vites ikke, men det fortelles at Tanya ikke la opp til noe "lusetempo".

Elgen var opprinnelig skutt i overarma. Kula hadde tydeligvis, av en eller annen årsak, ekspandert før den hadde trengt skikkelig inn i dyret. Erfarne jegere mener dette kan skyldes at kula enten var i berøring med vegetasjon før den traff dyret - eller rett og slett hadde en produksjonsfeil.

Etter mange lovord til Kirsten og Tanya ble elgen fraktet til en låve og slaktet på vanlig måte. At jaktlaget satte pris på ekvipasjens innsats viste de enda en gang, ved å overrekke Kirsten ei diger steik, indrefileten og elgens hjerte. Tanya ble heller ikke glemt. Hun har siden levd godt på mange kilo med innvoller!

Hva sitter man så igjen med etter en slik jakthistorie.....

Kirsten og Tanya har fått nye og viktige erfaringer i praktisk ettersøk av skadet hjortevilt.

Jegerne fikk se en hundefører i aksjon, hvor drivkraften for i det hele tatt å trene disse ferdighetene skyldes interessen for hunden og dens egen-skaper. Flere års bevisst og målrettet trening har i dag gitt Kirsten et verktøy mange hundeeiere bare kan drømme om!

Fortsatt vil det nok finnes jegere, som betviler sannhetsgehalten av denne og lignende jakthistorier. Enkelte må jo se alt selv.....

Statistisk sett forekommer det ca. 8-10% skadeskyting - alt etter hvordan man regner. Flere av disse dyra blir aldri funnet. Jeg håper derfor at andre elglag kan være like "modige" dersom ting skjærer seg i nest års elgjakt.

Tanya og Kirsten er ikke vanskelig å be!

Direktoratet for naturforvaltning: 3.10.90

FORSKRIFTER OM PRØVING OG GODKJENNING AV ETTERSØKSHUND TIL JAKT PÅ ELG, HJORT OG RÅDYR.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 1990 i medhold av Lov om viltet av 29. mai 1981, §26 nr. 3 og forskrifter om forvaltning av hjortevilt av 1. august 1989, §25, jf. Kgl.res. av 2. april 1982.

§1. Formål:

Formålet med denne forskrift er å sikre at det kan gjennomføres et forsvarlig ettersøk av såret vilt under jakt på elg, hjort og rådyr. For å nå dette mål skal hund og hundefører avlegge en praktisk prøve som må bestås for at hunden skal kunne godkjennes som ettersøkshund.

§2. Arrangement og gjennomføring av praktisk prøve:

Den praktiske prøven for godkjenning av ettersøkshund skal arrangeres av en organisasjon som er godkjent av Direktoratet for naturforvaltning. Prøven skal gjennomføres med godkjent dommer på slik måte som direktoratet bestemmer. Selve prøvearrangementet skal kunngjøres lokalt og være åpent for enhver.

§3. Innholdet i den praktiske prøven:

Den praktiske prøven skal legges opp slik at den er egnet til å bedømme ettersøkshundens evne og vilje til å følge sporet etter hjortevilt som er påskutt og evnentuelt såret. den praktiske prøven skal bestå av sporing på et utlagt blodspor og sporing på friske spor etter hjortevilt.

§4. Blodspor:

Ved denne prøven skal hunden vise evne og vilje til å spore et utlagt blodspor på ca. 600 m. Utgangspunktet skal være et markert skuddsted med markering av blod. fra skuddstedet skal fluktretningen være markert. Sporet skal jevnt markeres med ca. 0,3 liter blod, og legges med naturlig forløp i terreng med normal tetthet av hjortevilt og slik at det danner fire vinkler. På to steder skal markeringen med blod opphøre minst 10 meter. Minst ett av disse skal være i vinkel der blodoppholdet skjer i brutt fluktretning. Det skal også markeres et sårleie i sporet. Ved enden av sporet skal det legges ut en del av viltet som er merket med samme blod som ble brukt i sporet.
Slikt utlagt blodspor skal være minst 12 timer gammelt.

§5. Friske spor:

Ved denne prøven skal hunden vise evne og vilje til å spore sammenhengende i minst en halv time på friske spor etter hjortevilt. Prøven skal gjennomføres på bar mark, og sporet må være minst en time gammelt.

§6. Bedømmelse og godkjenning:

Ved bedømmelsen av de praktiske prøvene skal dommeren vurdere følgende:

- vilje og evne til å ta sporet og følge dette
- tempo og arbeidsmåte på sporet
- vilje til å arbeide ved tap av sporet
- arbeidsmåten ved tap av sporet
- interesse for annet vilt og tamdyr
- helhetsinntrykk av hunden.

Dersom hunden har vist tilfredsstillende egenskaper etter denne vurdering, skal den godkjennes som ettersøkshund for jakt på hjortevilt.

§7. Spesielt for elgjakt med egen hund:

Jeger/jaktlag som har hund av de rasene som tilhører Norske Elghundklubbers Forbund, kan få hunden godkjent som ettersøkshund i eget jaktlag. Vilkåret for slik godkjenning er at hunden er premiert ved jakthundprøve for elghunder.

§8. Registrering:

Ettersøkshunder skal før de prøves og godkjennes, være ID-merket og ført inn i et sentralt register. Direktoratet for naturforvaltning er ansvarlig for registeret. Registeret skal drives og ajourføres av den direktoratet bestemmer.

§9. Ikrafttreden og dispensasjon:

Disse regler om prøving og godkjenning av ettersøkshunder til hjorteviltjakt trer i kraft fra 1990, jf. forskrift om forvaltning av hjortevilt av 1. august 1989 § 25.

Viltnemnda kan i særlige tilfeller gi enkelte jaktlag eller enkeltjegere tidsbegrenset fritak fra krav om tilgang til ettersøkshund.

Har du lyst - har du lov!

Når nå snøen kommer for alvor (!)
vil det bli anledning til å prøve
hundenes nese og arbeidslyst.

Finn ut om hunden din greier å lokalisere
savnede personer under snøen.

Det kreves ingen forkunnskaper - verken for hund eller fører.
Rent praktisk vil du trenge en kraftig spade, varme klær,
god mat og drikke - i tillegg til godt humør.

Prøv noe nytt i vinter!

Ta kontakt med Stig - tlf. 81 75 47

Viltsporprøve

22. og 23. juni 1991
blir det etter all sannsynlighet arrangert
en NKK-godkjent viltsporprøve i Selbu.

Klubben har nå inne en søknad om dette
og forventer svar i løpet av januar. Dette vil
i tilfelle være den første viltsporprøven klubben arrangerer.

Vi kommer tilbake i neste Neahund med mere informasjon om selve prøven,
dressurkurs og tilbud om praktisk og teoretisk kurs i sporlegging.

Kontaktperson er Britt-Eva Wisth. tlf. 81 93 15.

Brukshundkomiteen

Sakset fra Adresseavisen "Ordet Fritt"

JEG FORLATER DEG MOR

Brev fra en ulykkelig hund.

Jeg forlater deg mor for at du løy for min oppdretter når du kjøpte meg og påsto at du skulle være hjemme og passe meg.

Jeg forlater deg mor for at du siden lot meg være ensom med min utrygghet åtte timer om dagen.

Jeg forlater deg mor for at du ikke ordnet dagmamma til meg for denne tiden.

Jeg forlater deg mor for at du ensom lot meg oppdage at huset vi bor i er fylt av de mest skrekk-innjagende lyder.

Jeg forlater deg mor for alle de gangene jeg skaket av redsel og angst for disse fremmede lyder.

Jeg forlater deg mor for at alt håp og fortvilelse jeg kjente hver gang noen mennesker passerte eller stanset ved vår dør.

Jeg forlater deg mor for alle harde ord du har gitt meg når naboen klaget over at jeg gråt i lengsel etter deg.

Jeg forlater deg mor for ditt sinne over alle sundtyggede møbler, klær, sko og lignende som jeg trøstet meg med i min ensomhet og angst.

Jeg forlater deg mor for at du ikke har hatt tid til å prate og kjæle med meg når du var kommet hjem fra jobben.

Jeg forlater deg mor for at jeg aldri har fått utløp for min energi på en naturlig måte på grunn av at du aldri våget å la meg springe løs.

Jeg forlater deg mor for den angst for andre hunder som jeg forverret gjennom det at du aldri lot meg få omgås dem på en naturlig måte.

Jeg forlater deg mor for at du stengte meg inne når vi fikk besøk og aldri lot meg få vise glede for andre mennesker.

Jeg forlater deg mor for den usikkerhet og angst jeg kjenner for mennesker som gjør at mine dager nå er talte.

Jeg forlater deg mor for din like-gladhet som avholdt deg ifra på et tidlig stadium å be noen vettige mennesker om hjelp i vår be-klagelige situasjon.

Jeg forlater deg mor for din falske stolthet og egoisme som fikk deg til å avstå fra å søke et nytt mer hundevennlig hjem til meg.

Jeg forlater deg mor for din uforstående innstilling til et hundeliv. Måtte du aldri skaffe deg en ny hund.

Hilsen din ulykkelige hund.

Sakset fra **"DYRLEGEN INFORMERER"**
Innformasjonsblad fra **Groruddalen Dyreklinikk a.s.**

MINUTTER MELLOM LIV OG DØD

Maveutvidelse og mavedreining

Dette er en akutt tilstand som oftest rammer aktive hunder av større raser. Sykdomsbildet kan utvikle seg svært raskt, ofte i løpet av noen minutter. Hunden blir urolig, og buken begynner å ese. Bakteriegjæring i mavesekken produserer store mengder gass, som blander seg med væske og fórinnhold til en sydende suppe. Mavesekken blåses opp som en ballong.

Normalt skal gass i maven unnslippe ved raping, men ved denne situasjonen settes mavesekkens muskelkraft ut av funksjon. Ved mave-utvidelse er mavesekkens vegger lammet og strukket så mye at den ikke klarer å trekke seg sammen.

Ved mavedreining vippes mavesekken rundt slik at både inngang fra spiserør og utløp til tarm avsnøres. Det er da ingen mulighet for at det stadig esende innhold kan unnslippe.

Hunden får voldsomme buksmerter. Buken er spent som en tromme. Den oppblåste mavesekken presser sammen blodkar i buken slik at det oppstår hjerte- og sirkulasjonssvikt. Bukomfanget er nå kraftig forøket. Mavesekken presser mellomgulvet så hardt framover at hunden etterhvert får åndenød. I milde tilfelle er buken "bare" spent som en tromme. Ved alvorlige anfall kan man nesten se at buken vokser, og hunden dør i løpet av en halvtimes tid hvis den ikke får behandling.

Behandling skjer ved å fjerne maveinnholdet og tilføre væske direkte i blodet for å opprettholde blodtrykket. Dersom det er en maveutvidelse fører dyrlegen en gummisonde ned i mavesekken og pumper ut innholdet. Ved mavedreining er inngangen til mavesekken stengt, og hunden må opereres umiddelbart. Gjennom et snitt i siden trekkes mavesekken frem, åpnes og blir sydd fast til hunden. Som regel er hunden så alment påkjent at man må vente noen dager med å legge mavesekken tilbake på normal plass.

Har du mistanke om at hunden din er i ferd med å ese ut i buken, oppsøk dyrlege umiddelbart!

Hva er årsaken(e)?

Lidelsen er en "moderne" sykdom som ikke forekom før i tiden. Dette leder oppmerksomheten mot fórsammensetning og fóringsvaner. Det er ikke påvist sammenheng mellom fórkonsistens (Oppbløtt tørrfór/boksemat, hjemmelaget mat) og tendens til sykdommen. Vi anbefaler immidlertid at tørrfór gis oppbløtt. Nyere forsknings-resultater viser at overfóring i valpetiden kan tøye mavesekkens oppheng, hvilket er en forutsetning for at mavesekken senere skal kunne dreies. Et riktig sammensatt valpefór bør brukes.

Også hos voksne hunder ledes oppmerksomheten mot kalkinnholdet i fóret. Dersom dette er for høyt, vil det påvirke stoffskiftet i mavesekken på en slik måte at denne lettere blir utspilt. Dessverre er det en rekke fór på markedet som inneholder for mye kalk. Situasjonen forverres ved tilførsel av beinmel og tran. Unngå å mosjonere hunden en time før og en time etter fóring.

Vær bevisst med hensyn til kvaliteten av fóret du bruker. Dagens diett er i morgen din hund!

Geir Erik

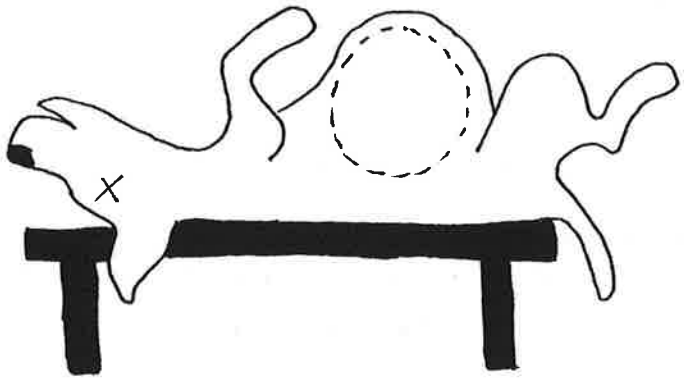

Sakset fra

NORSK VETERINÆRTIDSSKRIFT

Dyrt å glemme veterinærattesten

Det kan bli dyrt å glemme helseattesten for familiens firbente, når kursen settes mot Sverige - om det så bare er for et aldri så lite helgebesøk eller handletur.

Svenskene strammer nemlig inn på håndhevingen av reglene - og du kan måtte risikere å punge ut med mange tusen kroner.

I tillegg til dagbøter, som kan komme opp i en tusenlapp eller to - alt etter din inntekt og forsørger-byrder - blir hunden nemlig ansett som smuglergods, og du kan risikere å måtte punge ut med opptil hele hundens verdi. For en renraset hund dreier det seg om minst 5000 - 6000 kroner.

Nordlandsposten 18/7-90

Dyrlege anmeldt for halekupering

Landbruksdepartementet har i sommer politianmeldt en veterinær i østlandsområdet for halekupering av hundevalper. Slik kupering ble forbudt for to år siden. - Veterinæren skal ha kupert flere valpekull, opplyser veterinær-inspektør Borgny Flatlandsmo til Aftenposten.

Også en oppdretter er anmeldt til politiet for kupering, som han selv skal ha foretatt. Såvidt man forstår i Landbruksdepartementet, vil oppdretteren nekte å betale bot. Saken vil derfor gå til retten.

Aftenposten 28/8-90

Veterinær i Trondheim som er autorisert som attesutstedere for arvelige øyelidelser.

Jon Snøfugl, Heimdal Dyreklinikk
Brøttemsvn. 51, 7080 HEIMDAL
Telefon: 07 - 88 77 30

Sakset fra Norsk Collieblad nr. 3/84

EN HUNDEDRØM

Til en forandring, la oss nå tenke
hunden er dommer, og dommer,n går i lenke.
Tenk dog hans dom: Jeg har nok sett verre,
men kan ikke huske hvor, dessverre.

Deres hoder er for smale, for lange og brede.
Er det noe rart at jeg gir dem tredje.
Deres halser for korte, og uttrykket galt.
Det ser virkelig ut for fatalt.

Splittede føtter og knoklede knær,
oppstoppernese og forkrøplede tær.
Franske i fronten og kuhasa ben,
en skulle ikke tro at rasen var ren.

Brystet for trangt og dobbelthaker,
albuer ut og for brede baker.
Dårlig kondis og svaie i ryggen,
mange minner om selveste styggen.

Premularmangel og underbitte kjefter,
krokete tenner og sviktende krefter.
Hvis dette er kremen av den mennesk'lige rase,
da blir det nok ingen blomstervase.

Uhemmet avling gir resultat som dette,
og nå er feilene blitt vanskelig å rette.
Vær kritisk ved føds'len - tenk på standar'n
- og glem ikke minst å se på barnefar'n.

Altfor stor variasjon i hårstrukturen,
hos mange skimter vi alt konturen.
En sammenligning i en stakket stund,
da er jeg glad over å være hund.

Vær nøye - tenk ikke bare på vinning,
for da går alt sammen fort opp i spinning.
Skulle du mislykkes og itt'no går an,
så husk: Det er jo bare en mann.

Selbu Trekk- og Brukshundklubb
ønsker velkommen til
utstilling/lydighetsprøver
23.-24. februar 1991
i Selbuhallen.

Bindende anmeldelsesfrist:
18. januar.
Anmeldelsesavgift:
JK - UK - AK - CHK - LP: kr. 180,-.
Vetkl. kr. 90,-. Valp (kun schäferhund) kr. 100,-.
Eksteriør + LP: kr. 270,-. 1/2 avg. f.o.m. 3. hund
registrert på samme eier.
Anm.avg. innbetalt til bankgiro 4285.07.07701,
postgiro 2 09 45 55, eller sjekk vedl. anm.skjema.

Anm.avg. som ikke er reg. 14 dgr. før utst. belastes med 50% tillegg.
Anmeldesesavgift/anmeldelse sendes til
STBK. v/Olga Mari Hammerfjell, 7584 Selbustrand
Husk: Rase, hundens navn og eier må føres på innbetalingsblanketten.
Kontakttelefon: 07- 81 87 19.
Det taes forbehold om dommerendring.
Husk gyldig vaksinasjonsattest.

Lørdag 23. februar:

GRUPPE A: **Tore Edmund:** Akita inu, alaskan malamute, basenji, finsk spets, grønlandshund, islandshund, japansk spisshund, keeshond, norrbottnspets, samojedhund, shiba inu, siberian husky, vestgøtaspets, welsh corgi cardigan./ pembroke. **Ulla Magnusson:** Chow chow, finsk lapphund, lapphund, lapsk vallhund, norsk buhund, norsk lundehund. ***GRUPPE C:*** **Tore Edmund:** Vizla, weimaraner. **Dag Linna:** Spaniels. ***GRUPPE G:*** **Tore Edmund:** Dalmatiner, engelsk bulldog, grand danois, landseer, mudi, old english sheepdog, dvergpuddel, mellompuddel, stor puddel, puli, pumi, st. berh, koth., st. bernhardsh., slovakisk kuvasz, tibetansk terrier, toy puddel, ungarsk kuvasz. **Ulla Magnusson:** Bearded collie, berner sennenh., blodhund, bullmastiff, gross. schw. sennenh., komondor, leonberger, mellompinscher, mellomschnauzer sort/salt-pepper, newfoundlandsh., pyreneerh., rodesian ridgeback, sierra da estrelah., shetland sheepdog. ***GRUPPE H:*** **Dag Linna:** Bichon frisé. bichon havanis. bolognese. boston terrier. cav. king charles sp., chihuahua korth /langh. fransk bulldog, petit brabancon, griffon bruxellois, japanese, kinesisk nakenhund, king charles sp.,lhasa apso, løwchen, malteser, mops. **Ulla Magnusson:** Dvergpinscher, dvergschnauzer sort/salt-pepper/sort-silver,

Valpeskue, kun schäferhund, **Bo Nymann**
Lydighetsprøver kl.. I, II, III, elite. Arild Eriksen

Søndag 24. februar:

GRUPPE D: **Tore Edmund:** Australsk kelpie, belgiske fårehunder, border collie, bouv. des flandres, boxer, briard, collie korth./langh.,hovawart, rottweiler. **Bo Nyman:** Schäferhund (utendørs). **Ulla Magnusson:** Dobermann, riesenschnauzer sort/salt-pepper. ***GRUPPE E:*** **Tore Edmund:** Alle raser. ***GRUPPE F:*** **Ulla Magnusson:** Alle raser. ***GRUPPE H:*** **Dag Linna:** Papillon, pekingeser. pahlene. pomeranian, schipperke. shih tzu. silky terrier, tibetansk spaniel. yorkshire terrier.

[redacted]

B

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte...

Vi gjør det med glede....

SELBU SPAREBANK